

[Børge Johansen.]

være for at investere i dansk erhvervsliv. Det er lettere og sikrere og mere givtigt at interessere sig for obligationer og grunde. Der blæser i forvejen ikke nogen særlig mild vind mod erhvervslivet, dets indtjening kan ikke følge med, og det er betegnende, at man i monopoltilsynet sidder og kun tillader indregning af en fortjeneste, der ligger i underkanten af den gevinst, man kan opnå på en række andre ganske sikre felter. Og det er denne ikke særlig milde vind, man med dette forslag agter at gøre endnu ubehageligere.

I 1972-betænkningen, som jeg omtalte før, er redegjort for selskabsbeskatningen i en række andre lande, og man har gennemgået nogle systemer, som det nok var værd at ulejlige sig med at studere nærmere. Jeg tænker især på det fransk-belgiske avoird fiscal-system. Hvis regeringens forslag kunne give anledning til, at man tog problemet om dobbeltbeskatningen op igen — ikke nødvendigvis på grundlag af 1972-betænkningen, hvis kommissorium var helt umuligt — så vil interessen i mit parti være vakt, men uden dette perspektiv har det ikke i mit parti været muligt at tilvejebringe selv et mindstemål af velvilje over for forslaget, som det ligger her.

Ømann (SF):

Selskabsbeskatningen har siden 1965-66 ligget på det lave niveau, vi nu går ud fra, og det har været øjensynligt længe, at man ikke kan holde et så lavt niveau for selskaberne, mens personbeskatningen ryger op mod himlen. Det spørgsmål, man så må stille sig, er, om de forhøjelser, der her foreslås, står i et rimeligt forhold til den stigning, der er sket i de personlige skatter. Det gør de efter min formening ikke. I S-SF-forliget i efteråret indgik en plan om at forhøje selskabsskatterne til 40 pct., men således at man samtidig afskaffede indkomstradraget på de 2½ pct. Det ville have givet et provenu på 300 mill. kr. Man ser altså forskellen mellem de to forslag, idet det foreliggende forslag giver et provenu på 200 mill. kr.

Der er sagt noget om dobbeltbeskatning, men samtidig er det øjensynligt, at selskaberne har spillet en meget stor rolle i kampen for opnåelse af nulindkomster, og så

kan man jo spørge sig selv: ja men når nu man dobbeltbeskattes så forfærdeligt i selskaberne, hvorfor i alverden lægger man så sin personlige indkomst over i selskaberne, således som der har været tendens til? Det undrer nok befolkningen en lille smule. Jeg tror derfor, at vi skal tage denne snak om dobbeltbeskatning med et korn salt.

Der er et andet spørgsmål, som jeg gerne vil have lov til at rejse i udvalget. Her er nævnt alle mulige og umulige selskabsformer, men der er én, der ikke er nævnt, og det er de såkaldte selvejende institutioner, som i meget vidt omfang arbejder uden beskatning. Det er jo ikke bare De Forenede Bryggerier og Carlsbergfondet, der er fritaget, det er efterhånden en lang række erhvervsforetagender, og det kunne vistnok være rigtigt at rette opmærksomheden lidt mod disse foretagender og se, hvilket omfang denne trafik har taget med at omdanne sin virksomhed til en selvejende, veldædig institution, men alligevel ikke mere veldædig, end at den, der opretter den, sikrer sig et godt udkomme mange år ud i fremtiden.

Det er jo sådan, at dette lovforslag er meget let at stille ændringsforslag til, og jeg vil da ikke love på forhånd, at jeg vil undlade at gøre noget sådant.

Arne Bjerregaard (KrF):

I den økonomiske situation, vi er i i øjeblikket, kan man måske se med en smule velvilje på dette forslag om en forhøjelse af selskabsbeskatningen, men det er i alt fald væsentligt for mig, at vi senere hen i samme åndedrag får lejlighed til at gennemdrøfte hele spørgsmålet om dobbeltbeskatningen.

Jeg tror nemlig, at vi ved denne dobbeltbeskatning, som vi har i øjeblikket, hindrer en gunstig udvikling af vort erhvervsliv, det erhvervsliv, som vi trods alt, som jeg har sagt flere gange, alle skal leve af, fordi mange af dem, der muligvis kunne ønske at erhverve sig aktier i et firma, må erkende, at det kan simpelt hen ikke betale sig. Udbyttet er såre ringe, og derfor lader de være med at købe aktier. Investeringerne i vores firmaer går ned i stedet for at de burde stige.

Hertil kommer en anden ting, som jeg mener er meget vigtig, og som i alt fald for os i kristeligt folkeparti er meget vigtig, nemlig at man ved et mere almindeligt op-